

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/102/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214217199
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1214217199.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, so sídlom Moyzesova 2, Pezinok, IČO: 30 794 587 proti žalovanej: B. V., nar. XX.XX.XXXX, G. C. XXXX, V. L.G., právne zastúpená JUDr. Peter Hríb, advokát so sídlom Bajzova 4, Bratislava, o zaplatenie 14.193,77 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 9.decembra 2020, č. k. 51C/267/2014-424, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalovanej o d m i e t a.

Žalobca nemá voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie rozhodol, že pôvodne žalovaný (A. V., nar. XX.XX.XXXX) je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 14.193,77€ v pravidelných mesačných splátkach vo výške 150,-€ splatných vždy k 20.dňu príslušného kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Žalobcovi súd prvej inštancie nepriznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania.

2. Po vyhlásení rozsudku prišlo dňa k 05.01.2021 k úmrtiu pôvodného žalovaného A. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. C. XXXX, V. L.Ž.. Súd prvej inštancie rozhodol uznesením zo dňa 30.06.2021, č. k. 51C/267/2014-478, ktorým rozhodol o pokračovaní v konaní s dedičkou pôvodného žalovaného B. V., nar. XX.XX.XXXX, G. C. XXXX, V. L.. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.08.2021.

3. Žalovaná napadla predmetný rozsudok odvolaním doručeným súdu prvej inštancie elektronickými prostriedkami dňa 10.04.2022. Svoje odvolanie odôvodnila tým, že dňa 15.03.2022 bola žalovanej doručená výzva Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, Oddelenie ekonomiky - správa pohľadávok, na úhradu pohľadávky, ktorá mala byť údajne uložená rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 51/267/2014-424 zo dňa 09.12.2020, údajne právoplatného dňa 31.08.2021 a vykonateľného dňa 21.09.2021. Predmetná pohľadávka vo výške 14.193,77 €, je pohľadávkou voči pôvodnému žalovanému. Napadnutý rozsudok nebol pôvodnému žalovanému doručený z dôvodu jeho úmrtia dňa 05.01.2021. Advokátke pôvodného žalovaného bol rozsudok doručený do elektronickej schránky dňa 12.01.2021, ktorá rozsudok neprevzala, nakoľko plná moc, ktorá jej bola udelená pôvodným žalovaným smrťou zanikla. Po ukončení dedičského konania, bolo žalovanej dňa 13.08.2021 doručené uznesenie č. k. 51C/267/2014-478 zo dňa 30.06.2021, ktorým bolo rozhodnuté, že v konaní bude pokračovať so žalovanou ako dedičkou pôvodného žalovaného. Od tohoto dátumu nevykonal súd prvej inštancie voči žalovanej žiaden úkon. Nahliadnutie do spisu bolo žalovanej umožnené dňa 28.03.2022. Súd môže konať a rozhodovať len vtedy, ak má riadne preukázané, že účastníci dostali všetky písomnosti. Ak nebola písomnosť doručená správne, podľa predpisov upravujúcich tento úkon, má to priamo za následok vadnosť, nezákonnosť doručenia, s ktorou

vadou sú spojené závažné procesnoprávne účinky. Ak došlo k vadnému doručeniu rozhodnutia alebo ho súd vôbec opomenul doručiť, nemôže rozhodnutie nadobudnúť právoplatnosť. Žalovaná tvrdí, že jej boli v obálke spolu s uznesením č. k. 51C/267/2014-478 doručené len kópie zo spisu, pričom posledná kópia bola zápisnica z pojednávania zo dňa 09.12.2020. Z doručky je zrejme, že žalovanej bolo doručované uznesenie na liste 478 a príloha podľa I. Je očividné, že číslo 479 je dopísané rukou. V zmysle ustálenej judikatúry verejnou listinou je doručka len vtedy, ak obsahuje všetky náležitosti vyžadované právnymi predpismi. V takom prípade každý kto namieta správnosť týchto údajov znáša bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, že tieto údaje sú nepravdivé. Za predpokladu, že doručka právnymi predpismi vyžadované náležitosti nemá, nemôže mať povahu verejnej listiny a dôkazné bremeno zaťažuje orgán, ktorý doručenie vykonal, a ktorý v prípade pochybností musí preukázať spôsob doručenia a správnosť údajov uvedených na doručke. Doručenie uznesenia o pokračovaní s dedičom jednoznačne preukazuje aj doručka z 13.08.2021 s textom 51C/267/2014-479 uzn. I. 478 príl. podľa I. Rozsudok nebol žalovanej vôbec doručovaný ani doručený. Z doručky nie je možné vyvodiť záver o doručení rozsudku žalovanej. Doručka nemá právnymi predpismi vyžadované náležitosti, a teda nemá povahu verejnej listiny, ktorá by preukazovala doručenie rozsudku. Táto vada má priamo za následok nezákonnosť doručenia a s touto vadou sú spojené závažné procesnoprávne účinky.

3.1. Žalovaná poukázala nato, že procesné uznesenie sp. zn. 51C/267/2014-478 zo dňa 30.06.2021, ktorým vstúpila do tohto súdneho konania ako žalovaná, jej bolo doručené dňa 13.08.2021. Odo dňa 14.08.2021 bolo možné v tomto súdnom konaní so žalovanou zo strany súdu konať ako so stranou sporu. Z uvedeného je zrejme, že až odo dňa 14.08.2021 jej bolo teoreticky možné zo strany súdu doručovať ďalšie procesné rozhodnutia alebo rozsudok vo veci samej. Znenie rozsudku je absolútne zmätočné. Nesprávne totiž označuje žalovanú stranu a ukladá povinnosti fyzickej osobe, ktorá zomrela 05.01.2021. Jeho spôsobilosť nadobúdať práva a povinnosti jeho smrťou zanikla. Z jeho údajov v spise, kde je vyznačená právoplatnosť predmetného rozsudku dňa 31.08.2021, je zrejme, že rozsudok údajne nadobudol právoplatnosť po smrti fyzickej osoby, ktorej ukladá povinnosť. Žalovaná sa stala právnou nástupkyňou žalovaného pred údajnou právoplatnosťou tohto rozsudku čo pri aplikácii ustanovenia § 228 ods. 1 C.s.p. znamená, že výrok rozsudku nie je pre ňu záväzný. Zmätočnosť predmetného rozsudku je preto zrejme aj v tom rozsahu, že vo výrokovvej časti ukladá povinnosti fyzickej osobe, ktorá zomrela dňa 05.01.2021 a navyše nie je záväzný pre jeho dedičku. Podľa žalovanej mal súd prvej inštancie vytýčiť termín verejného vyhlásenia doplňujúceho rozsudku a tento spolu s pôvodným rozsudkom riadne doručiť žalovanej. Nič také sa nestalo, preto súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanej, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, a to v takej miere, že došlo k porušeniu jej právna na spravodlivý proces. Pod postupom súdu pritom treba rozumieť nielen postup predsedu senátu, ale aj faktickú činnosť súdu v širšom zmysle slova vrátane činnosti kancelárie súdu vykonávajúcej určité úkony v rámci jej pôsobnosti, ak vadný postup v tejto činnosti súdu sa následne premietol do vadného postupu predsedu senátu prejednávajúceho vec tak, že žalovanej bola v dôsledku toho odňatá možnosť konať pred súdom v rozsahu oprávnenia daného jej zákonom.

3.2. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 23.09.2020 upriamil pozornosť súdu na skutočnosť, že v priebehu konania zo strany žalobcu nebolo preukázané, že by pôvodný žalovaný pred vykonaním kontroly v mesiaci august 2013 v predmetnom nebytovom priestore nemal zriadenú chránenú dielňu, minimálne v mesiaci máj 2011. Na základe uvedených skutočností, ktoré vyšli najavo v trestnom konaní, ktoré bola ustálená suma vo výške 10.264,92 €, ako suma, ktorú podvodom žalovaný vylákal v súvislosti s nájmom nebytového priestoru na Pezinskej ulici v Senci. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, čo sa týka sumy vo výške 3.928,85 €, kde táto suma je časťou počiatocne vyplatených peňazí ako príspevku na úhradu nákladov súvisiacich so zriadením chránenej dielne. Uvedený príspevok v celkovej výške 6.243,45 € bol taktiež predmetom kontroly zo strany žalobcu, vykonanej v marci 2011, ktorá došla k záveru, že pôvodný žalovaný dodržiava podmienky zmluvy a príspevok bol použitý súlade s podnikateľským zámerom. Uvedený príspevok bol použitý na nákup materiálu, elektrických pomôcok na vykonávanie podnikateľskej činnosti pôvodného žalovaného a je nepochybné, že tento príspevok bol spotrebovaný už v roku 2011, a teda neexistuje právny nárok žalobcu na jeho nejaké delenie, alebo na jeho nejakú pomernú časť. Žalovaná je presvedčená, že súd prvej inštancie musí vychádzať z rozsudku súdu v trestnej veci ako celku a pritom brať do úvahy jeho právnu aj skutkovú časť, ktorá rieši naplnenie jednotlivých znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétneho páchatel'a. Je nepochybné, že výška škody spôsobená obvineným bola podstatným aspektom pri určení naplnenia skutkovej podstaty trestného činu a jeho správneho zdefinovania. Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku

sp. zn. PK- 1T/29/2019 zo dňa 29.01.2020 bolo ustálené, že poškodenému ÚPSVaR spôsobil pôvodný žalovaný škodu v úhrnej výške 10.264,92 €. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré priznalo žalobcovi sumu vo výške 14.193,77 €, vychádza, v zmysle vyššie citovaného rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. PK 1T/29/2019 z nesprávneho právneho posúdenia. Zo strany súdu prvej inštancie síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, keď odmietol byť viazaný rozsudkom trestného súdu. Pôvodný žalovaný síce písomne aj ústne uznal však časť nároku, avšak nedošlo v priebehu konania nedošlo zo strany žalobcu k predloženiu návrhu, aby súd rozhodol v uvedenej časti rozsudkom pre uznanie nároku. Súd prvej inštancie vychádzal zo stavu, akoby išlo o rozsudok pre uznanie nároku. Postup súdu prvej inštancie bol v tejto časti zmätočný, vykonaný v rozpore so zákonom, súd pochybil ako po stránke procesnej, tak aj hmotnoprávnej a jeho postup je možné označiť ako arbitrárny a v rozpore s princípom spravodlivosti.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej písomne vyjadril. Uviedol, že mu bola priznaná pohľadávka v sume 14.193,77 €, nakoľko aj sám pôvodný žalovaný požiadaval o splácanie tejto pohľadávky v pravidelných mesačných splátkach vo výške 150,- €. Nakoľko pôvodný žalobca dňa 05.01.2021 zomrel, žalobca si predmetnú pohľadávku riadne a včas uplatnil v dedičskom konaní a to prihláškou do dedičského konania zo dňa 08.02.2021. Žalobca nepochybil, postupoval správne a preto považuje úhradu trov odvolacieho konania žalovanej za neopodstatnené.

5. Žalovaná v replike k vyjadreniu žalobcu uviedla, že podľa tvrdenia o uplatnení pohľadávky v dedičskom konaní, zo strany žalobcu išlo o absolútne zmätočný úkon, pretože v tom čase rozsudok nebol doručený pôvodnému žalovanému, ani žalovanej, ktorá ako jeho právna nástupkyňa nebola ešte rozhodnutím v dedičskom konaní ustálená. V tom čase teda nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté a preto nešlo o právoplatnú a vykonateľnú pohľadávku.

6. Žalobca nevyužil svoje právo a dupliku nepodal.

7. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je potrebné odmietnuť.

8. Podľa § 386 písm. a/ C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene.

8.1. Podľa § 66 C.s.p., ak strata procesnej subjektivity nastane až po vyhlásení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, postupuje súd podľa § 63 a 64; vyhláseným rozhodnutím zostáva súd viazaný.

8.2. Podľa § 63 ods. 1 C.s.p., ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

8.3. Podľa § 63 ods. 2 C.s.p., v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

8.4. Podľa § 65 ods. 1 C.s.p., právny nástupca podľa § 63 a 64 prijíma stav konania ku dňu zániku procesnej subjektivity svojho predchodcu.

8.5. Podľa § 65 ods. 2 C.s.p., procesné lehoty sa zánikom procesnej subjektivity prerušujú.

8.6. Podľa § 65 ods. 3 C.s.p., právnenému nástupcovi podľa odseku 1 začne plynúť nová procesná lehota doručením uznesenia podľa § 63 alebo § 64.

9. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol rozsudkom zo dňa 09.12.2020, č. k. 51C/267/2014-424. Po vyhlásení rozsudku avšak pred tým ako nadobudol rozsudok právoplatnosť, ešte aj skôr ako by bol rozsudok súdu prvej inštancie doručený pôvodnému žalovanému resp. jeho právnenému zástupcovi, žalovaný dňa 05.01.2021 zomrel. Právna zástupkyňa pôvodného žalovaného odmietla prevziať uvedený rozsudok, keďže smrťou pôvodného žalovaného zaniklo splnomocnenie. Súd prvej inštancie následne zisťoval stav dedičského konania a okruh dedičov po zomrelom pôvodnom žalovanom. Uznesením zo dňa 30.06.2021, č. k. 51C/267/2014-478 súd

prvej inštancie rozhodol o pokračovaní v konaní so žalovanou. Súčasne s uznesením o pokračovaní súd prvej inštancie doručoval aj prílohy zo súdneho spisu tak ako boli uvedené na č.l. 479, pričom jednou z príloh bol aj vydaný napadnutý rozsudok č.l. 424-433, ktoré skutočnosti vyplývajú z úpravy Mgr. Vladimíra Herich, VSÚ zo dňa 30.6.2021(č.l. 479 spisu). Doručenka obsahovala označenie doručovaných písomností a to : 51C/267/2014-479; uznesenie I. 478; prílohy podľa I. 479. Číslo listu 479 bolo uvedené na doručenke 2 krát a jeden krát bolo dopísané rukou.

9.1. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne zvolil postup podľa ustanovenie § 66 C.s.p. v spojení s ustanovením § 63 C.s.p. a rozhodol o pokračovaní s právnym nástupcom pôvodného žalovaného. Nie je dôvodné tvrdenie žalovanej, že malo prísť k vydaniu doplňujúceho rozsudku, nakoľko C.s.p. rieši situáciu, ak po vyhlásení rozsudku umrie strana sporu. Uznesenie o pokračovaní v konaní zo dňa 30.06.2021, č. k. 51C/267/2014-478 bolo žalovanej doručené dňa 13.08.2021. Právny nástupca v zmysle ustanovenia § 65 C.s.p. prijíma stav konania ku dňu smrti svojho právneho predchodcu. Právny nástupca vstupuje do konania doručením uznesenia podľa § 63 C.s.p. a vtedy mu začína plynúť nová procesná lehota. V danom prípade ide o plynutie lehoty na podanie odvolania. Plynutie novej procesnej lehoty na podanie odvolania žalovanej plynie odo dňa doručenie uznesenia o pokračovaní, pričom je nevyhnutné, aby bolo doručený aj rozsudok. V danom prípade boli písomnosti žalovanej doručené dňa 13.08.2021 a od tohto dátumu je potrebné počítat lehotu na podanie odvolania.

9.2. Pokiaľ ide o spochybňovanie doručenia rozsudku, odvolací súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 111 ods. 1 C.s.p. sa doručenka považuje za verejnú listinu. V prípade všetkých verejných listín sa teda uplatňuje vyvrátiteľná domnienka ich správnosti (pravdivosti tvrdení v nich uvádzaných). Táto domnienka sa nevzťahuje na súkromné listiny. Obsah verejných listín musí súd zobrať za správny (pravdivý), čím verejná listina preukazuje to, čo je v nej uvedené; v prípade doručky to je konkrétny postup pri doručení. Ak protistrana správnosť (pravdivosť) v doručenke uvedených informácií popiera, musí navrhnuť dôkaz, ktorý preukáže, že obsah listiny nezodpovedá skutočnosti, resp. je nepravdivý. Predpokladom vyvrátenia prezumpcie správnosti je teda podanie takého dôkazu, na základe ktorého a hodnotením ktorého súd dospeje k záveru, že je prakticky vylúčené, aby nastali skutočnosti alebo sa uskutočnili skutkové deje, ktoré vyplývajú z obsahu verejnej listiny. Nestačí teda iba spochybnenie skutkových údajov obsiahnutých v listine, ale musí byť podaný dôkaz o tom, že tieto údaje nezodpovedajú skutočnosti a sú teda nepravdivé. Ak niekto popiera pravdivosť toho, čo sa vo verejnej listine osvedčuje alebo potvrdzuje, musí svoje tvrdenie preukázať, t. j. musí v tomto smere ponúknuť aj dôkazy, teda má dôkazné bremeno. Zo súdneho spisu vyplýva, že súd prvej inštancie doručoval spolu s uznesením o pokračovaní v konaní č. k. 51C/267/2014-478 ako prílohy kópie listín zo spisu, medzi ktorými bol aj napadnutý rozsudok. Žalovaná vo svojom odvolaní nepreukázala, že jej rozsudok nebol doručený, sama uviedla, že okrem uznesenia o pokračovaní, zásielka obsahovala aj kópie listín zo súdneho spisu. Žalovaná uviedla, že posledná písomnosť, ktorá mala byť v zásielke je zápisnica z pojednávania zo dňa 09.12.2020, teda pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, teda žalovaná už podľa tohto tvrdenia mala vedomosť o tom, že bol vydaný napadnutý rozsudok. Žalovaná bola od času doručenia uznesenia o pokračovaní a príloh v spore pasívna, a to napriek tomu, že odo dňa 13.09.2021 bola žalovaná právne zastúpená. V spore sa začala byť aktívna až v čase, keď ju žalobca vyzval na úhradu dlžnej žalovanej sumy.

9.3. Odvolací súd s poukazom na uvedené zastáva názor, že žalovaná nepredložila žiadny dôkaz o tom, že údaje na doručenke nezodpovedajú skutočnosti a sú teda nepravdivé, keď podľa názoru odvolacieho súdu doručenka obsahuje relevantné údaje pre posúdenie účinnosti doručenia, keď na nej sú uvedené prílohy a to číslom listu 479 (č.l. 479 je uvedené dokonca dvakrát), ktoré boli žalovanej doručené a preto súd nemôže bez ďalšieho prijať záver o neúčinnosti doručenia keď navyše údaj na doručenke nebol pochybný, napr. nečitateľný alebo prepísaný (č.l. 479 je uvedené dokonca dvakrát) a len samotná argumentácia žalovanej, že č.l. 479 je dopísané rukou nie je len nesporným tvrdením ale nie takým dôkazom, na základe ktorého a hodnotením ktorého by bolo možné dospieť k záveru, že je prakticky vylúčené, aby nastali skutočnosti alebo sa uskutočnili skutkové deje, ktoré vyplývajú z obsahu verejnej listiny.

10. Odvolací súd má za to, že žalovaná vstúpila do konania doručením uznesenia o pokračovaní v konaní t. j. dňom 13.08.2021. Žalovaná nepreukázala, žeby jej zo strany súdu nebol doručený aj napadnutý rozsudok a odo dňa 14.08.2021 žalovanej plynula lehota na podanie odvolania, ktorá márne uplynula dňa 30.08.2021. Odvolanie žalovanej bolo na súde prvej inštancie podané až dňa 10.04.2022, teda odvolanie žalovanej bolo podané po lehote, a preto je potrebné podané odvolanie podľa § 386 písm. a / C.s.p. odmietnuť ako oneskorene podané.

11. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 256 ods. 1 C.s.p. analogicky, nakoľko Civilný sporový poriadok nemá osobitnú úpravu pre rozhodovanie o trovách konania

v prípade odmietnutia odvolania, keď ustanovenia o náhrade trov konania v prípade zastavenia konania upravujú situáciu najbližšiu odmietnutiu podania (odvolací súd vec meritórne neprejednal). Žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, nakoľko žalovaná oneskoreným podaním odvolania procesne zavinila, že sa jej odvolanie muselo odmietnuť. Civilný sporový poriadok taktiež výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018). Vzhľadom na uvedené, keďže z obsahu vyplýva, že žalobcovi v odvolacom konaní trovy nevznikli, rozhodol odvolací súd tak, že žalobca nemá voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania a preto už o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. nebude potrebné rozhodnúť súdom prvej inštancie.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).